

— Pe șarpe.

— Să văd, mi s'ntore cu noduricait spore Nicolae Pașion.

— Ce să vedeți, boșiorule! vorbesc cu lare și indiferență Nicolae. Nu-i cine știe ce lucru și-l poate face oricine, dacă știe cum și dacă crede.

— Să vedem, Nicolae.

Pașionul se întoarce atunci spore ~~cu~~ la unghiul care vîlca pe lăcui. Fete lui a bo-
bindit o ușoară schimbare: a devenit atentă și încordată — s'a învârlit și s'a în-
departat în timp. Frazza unghiul miștor. Buzo lui s'a precipita nu descurtă. Mi-
l-au notat mai timp. Să-l:

Ielt o piatră mare 'nvalta,
Săle-ur bou negro, uruit,
Dui la hie d'ind
Dui lumbi scîpînd.
Măi Carante, blestamate!
Blestema-te-ai Dumnezeu
Să-ți curgă venimul tăi,
Ca unora elinului.
Trei mișle de alun împlatitate,
Cum papalei împietrite.
Harendou,
Berendou!
Grozăvior, ată: pe loc!

Șopatul acesta s'a repetat, s'a repetat. Punctul miștor s'a oprit. Ne-on
apropiat cu lăntrea. Douăzeci oleși, vameși prietinal meu zimbînd cu neșion
tăi, cînd au ajuns, am văzut șarpale plătind la fată baltă ca o simplă
șipărie neclintită.

Nicolai s'a aplecat către el pe marginea lăntre și i-a rîșnat mîna.
S'a îndemnat încet, dar cu hotărîre: — Din'acii.

Șarpale s'au mișcat lin, și s'a trîit pe mîna. Pașionul l-a cupotins, l-a
dus la frunte, în jurul gîthlui, — așa cum face — după cît am auzit — fer-
me cîtorii lui Indri. Apoi i-a dat drumul în hotărîre lui și i-a cîpotit
pîmbit de zăgărea:

Șarpe!
Să fi vitroz.
Să umbli precum ai umblat,
Să muști precum ai mușcat.
Să trei vîi abinci,
ape reci,
Dun-te!

Șarpale s'a mișcat lin, a plecat. Unghiul miștor a mîșcat iar pe lăcui; s'a
dus ca un fior asupra ~~șarpe~~ auferi și hestii.

Omniul s'întea iar la locul său, umblit și simplu, cu indiferență și fără
nicio nîndie fată de ceia făcuse.

Au trîit un timp. Apoi l-au rîșnat.

— Cine te-a rîșnat bunul ăsto, Nicolae?

— M'a rîșnat un unchiuș lătrîm delo noi, Dumitrușche Fulea. Dar el și
știe delo alți unchiuși de domul. Dacă-i spui astfel vorbele cu credință, șarpale

